

Úvodné slovo prezidentky Slovenskej internistickej spoločnosti, profesorky MUDr. Ivce Lazúrovej, CSc., FRCP

Quo vadis interná medicína?

Vážené kolegyně a kolegovia, je pre mňa ctou a potešením prihovoriť sa vám na začiatku roka 2014, v ktorom časopis Vnitřní lékařství oslavuje svoje veľké jubileum. Je to príležitosť na zamyslenie sa nad ďalšou budúcnosťou internej medicíny, ktorá je v súčasnosti na rozhraní a na významnom medzníku svojho ďalšieho vývoja. Nadviažem na slová profesora Češku, že interná medicína je „páteŕňovým obom našeho zdravotníctví“. A inými slovami aj kráľovná medicíny. Bez nej nie je možné postaviť diagnózu nielen z oblasti patológie vnútorných orgánov, ale ani urobiť diferenciálnu diagnostiku iných, napríklad neurologických, chirurgických, onkologických ochorení atď. Bez internej medicíny nie je možné pacienta úspešne chirurgicky liečiť. Internista je ten, ktorý je schopný a kompetentný urobiť nadhľad nad polymorbiditou chorého, ktorá v období predlžovania ľudského veku je stále väčším a väčším problémom. A nielen pri polymorbidite a polypragmázii hrá internista tú významnú úlohu. Profesor Murín nazval internistu dirigentom, ktorý je potrebný pri riešení viacerých diferenciálnych diagnostických problémov. Pacient často príde s nálezom od viacerých špecialistov, napr. kardiológa, gastroenterológa a ďalších, pričom internista ich nálezy musí zosumarizovať, určiť, ktorá diagnóza je prioritná z hľadiska závažnosti, ktoré lieky sú nevyhnutné, a ktoré sú v danom prípade sekundárne. Na toto sú potrebné obrovské vedomosti zo všetkých odborov patriacich do internej medicíny, sústavné štúdium a vzdelávanie sa. V súčasnosti však systém financovania výkonov v zdravotníctve zabudol aj na tzv. prácu hlavou, t.j. syntézu, analýzu, diferenciálnu diagnostiku a postavenie algoritmu. To, že internista študuje, myslí a sumarizuje nálezy, to nenájdeme v žiadnej kategórii výkonov. Preto sa zdá, že práca internistu je v posledných rokoch nedocenená a neohodnotená. S tým samozrejme súvisí aj úbytok internistov a strata záujmu o špecializáciu vo vnútornom lekárstve.

Tak teda, quo vadis interná medicína? Ak niektorí hovoria, že za pár rokov nebude interná medicína a nebudú internisti, kto ich teda nahradí? Veď žiaden pacient nie je len kardiologický, endokrinologický, hematologický a podobne. Výsledkom atomizácie bude, a dovoľm si povedať, že už aj je skutočnosť, že pacient na to, aby mal správne určenú diagnózu, musí navštíviť mnohých lekárov – špecialistov, musí absolvovať opakovanie rôznych vyšetrení, často aj zbytočné ordinácie laboratórnych a zobrazovacích vyšetrovacích metód a pod. To v konečnom dôsledku nielenže finančne zatažuje naše zdravotníctvo, ale zatažuje aj chorého, ktorý sa veľakrát k diagnóze dopracuje až po dlhej dobe ambulantnej alebo hospitalizačnej „turistiky“. Verím, že tí, ktorí čítate časopis Vnitřní lékařství, ste zástancami toho druhého názoru, totiž že interná medicína nielenže nezanikne, ale že bude onedlho prežívať renesanciu, a to aj z dôvodu snáh po racionalizácii medicíny. Zdá sa, že k tomu prispeje aj nový systém financovania hospitalizovaných pacientov, ktorého zásadou by mala byť racionalita, a teda diagnóza s čo najmenším počtom vyšetrení.

Z uvedených dôvodov si výbor Slovenskej internistickej spoločnosti (SIS) vytýčil viaceré ciele, ktoré by mali viesť k pozdvihnutiu a renesancii vnútorného lekárstva.

Výbor vynaloží všetko úsilie na pozdvihnutie odbornej úrovne internej medicíny, aby naozaj predstavovala odbor s nadhľadom nad všetkými špecializáciami, ktoré sú súčasťou vnútorného lekárstva. Súčasný spôsob špecializačného vzdelávania minimalizoval časový rozsah prípravy lekárov v rámci všeobecnej internej medicíny, čím sa z lekárov stávajú rýchlo vyškolení špecialisti, ktorým mnohokrát chýba tzv. internistický nadhľad a komplexný prístup k pacientovi. Výbor SIS sa bude snažiť v spolupráci s ostatnými odbornými spoločnosťami, aby sa úroveň prípravy lekárov z internej medicíny skvalitnila. To môžeme dosiahnuť vytvorením spoločných pravidiel pre udeľovanie špecializácií z internej medicíny na všetkých školiaciach pracoviskách. Budeme sa usilovať aj o zvýšenie záujmu lekárov o špecializáciu v internej medicíne.

Ďalšou dôležitou úlohou výboru SIS bude iniciovanie užšej spolupráce Slovenskej internistickej spoločnosti s jednotlivými odbornými spoločnosťami, ktoré sú súčasťou vnútorného lekárstva. Táto spolupráca by sa mala prejavovať hlavne pri organizácii kongresov SIS, na ktorých odbornom programe budú participovať všetky odborné spoločnosti, ako aj na tvorbe spoločných odborných usmernení a určovaní odborných kompetencií pri manažmente pacientov z hľadiska internistu a jednotlivých špecialistov.

Do tejto činnosti výboru SIS chceme zapojiť do značnej miery ambulantných internistov, preto sme iniciovali vytvorenie Sekcie ambulantných internistov, ktorá vznikla v tomto roku a onedlho bude mať svoje prvé zasadnutie.

Výbor SIS v spolupráci s touto sekciou sa bude snažiť riešiť problémy ambulantných internistov a napomáhať rozširovaniu ich kompetencií v liečebno-preventívnej činnosti.

Dôležitou súčasťou aktivít výboru SIS je podpora mladých internistov. Výbor bude naďalej podporovať organizovanie Dní mladých internistov, ktoré sa už mnoho rokov konajú v spolupráci s Českou internistickou spoločnosťou a úroveň prezentovaných prednášok na tomto podujatí z roka na rok rastie. V rámci podpory mladých kolegov plánujeme po zlepšení finančnej situácie SIS poskytovať aj cestovné granty na vzdelávacie akcie a kurzy organizované Európskou federáciou internej medicíny (EFIM). Založenie Sekcie mladých internistov pri SIS bude jednou z priorit na nasledujúce obdobie. O všetkých plánovaných aktivitách výbor SIS bude kontinuálne informovať na novozriadenej webovej stránke SIS www.internistickaspolocnost.sk

Dôležitou súčasťou a náplňou práce výboru SIS je spolupráca s Českou internistickou spoločnosťou, ktorá okrem Dní mladých internistov sa prejavuje výrazne aj bohatou účasťou slovenských internistov na kongresoch ČIS, ale hlavne blokmi prednášok SIS na českých zjazdoch a blokmi ČIS na slovenských zjazdoch internej medicíny. V tejto spolupráci budeme naďalej pokračovať a naďalej česko-slovenskú spoluprácu skvalitňovať. Jednou z foriem spolupráce je aj časopis Vnitřní lékařství, ktorý je symbolom nielen dlhoročnej koexistencie Čechov a Slovákov, ale je aj príkladom ďalšej spolupráce českej a slovenskej internej medicíny. Verím, že táto spolupráca bude pokračovať aj naďalej, čo bude na prospech oboch spoločností a všetkých vás, ktorým leží na srdci rozvoj, kvalita a integrita internej medicíny, čo sa v konečnom dôsledku odrazí na kvalite starostlivosti o našich pacientov.

Teším sa na spoluprácu oboch spoločností aj spoluprácu slovenských a českých internistov na stránkach nášho spoločného časopisu Vnitřní lékařství.

www.internistickaspolocnost.sk

www.vnitrnilekarstvi.eu